

Ez a történet Kanadában játszódott.

Dieter oda akart figyelni az általános konferenciára. Megpróbált mozdulatlanul ülni. Megpróbálta hallgatni a beszédeket. Az autizmusa azonban megnehezítette a számára, hogy összpontosítson. Mocorgott a kanapén. A játékaival játszott. Szaladgált.

Majd Apára nézett. Apa csendben ült és a beszélőkre figyelt. Dieter olyan akart lenni, mint ő. Így hát elővette a rajzkészletét. Talán ha színez, az majd segít neki csendben ülni.

Miközben színezett, Dieter meghallgatta Jeffrey R. Holland elder beszédét. Holland elder elmesélt egy történetet Jézusról. Jézus arra kért egy gazdag fiút, hogy adja oda minden pénzét a szegényeknek.*

Dieter is segíteni akart azoknak, akiknek nincs elég pénzük. Támadt is egy ötlete!

„Anyá, szeretnék kifesteni egy baglyot – mondta Dieter. – Tudnál rajzolni nekem egyet?”

Hogyan segíthetnének Dieter festményei másoknak?

A bagoly és a kardszárnyú delfin

„Hát persze!” – felelte Anya, és rajzolt egy baglyot.

Dieter festékbe mártotta az ecsetjét. Először a bagoly szárnyait festette meg. Néhány tollat barnára, néhányat pedig narancssárgára festett. Miközben festett, meghallgatta a többi beszédet is. Dieter még akkor is dolgozott, amikor már az összes beszéd véget ért. Azt akarta, hogy a bagoly tökéletes legyen.

Dieter műve végre elkészült. Megmutatta Anyának.

„Nagyon szép! – mondta Anya. – Szeretném, hogy kitegyük?”

Dieter megrázta a fejét. „Szeretném eladni, és odaadni a pénzt olyanoknak, akiknek nincs elég pénzük. Ahogy a konferencián is mondták.”

Anya mosolygott. „Nos, lássuk, mit tehetünk.”

Anya megosztott egy képet Dieter festményéről, és meghirdette eladásra. A kép mellé odaírta, hogy Dieter a pénzt egy szállónak szeretné adni, ahol olyanok élnek, akiknek nincs otthonuk.

Másnap Dieter és Anya megnézték a hirdetését. Dieter nem hitt a szemének! Nagyon sokan szerették volna megvenni a képét! Örült, hogy ennyien szerettek volna segíteni.

Dieter városában az egyik étterem szerette volna megvenni a festményt. Azt mondták, tízszer annyit fizetnek érte, mint amennyiért Anyával meghirdették! Más üzletek is kértek tőle festményeket. Dieter előtt jó sok munka állt!

Anya még több állatot rajzolt le, Dieter pedig elővette a festékeit. Farkast, oroszlánt

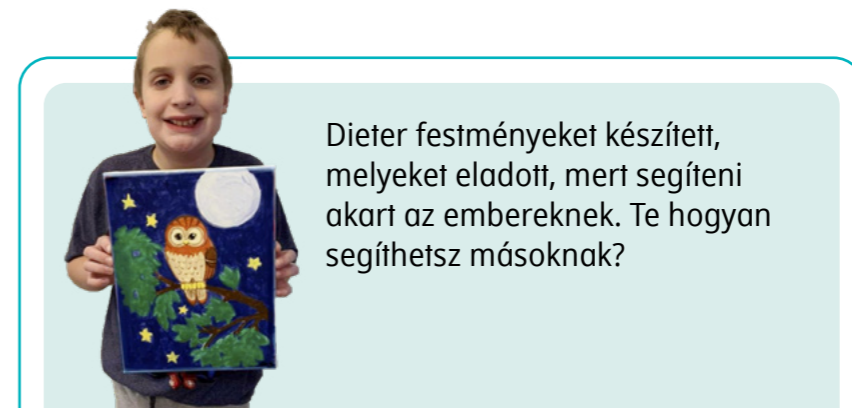
és kardszárnyú delfint festett. A kedvence a delfin volt. El is nevezte Delfin Dömének. Egy élelmiszerbolt vette meg a házuk közelében. Amikor Dieter legközelebb elment a boltba, látta, hogy ott lóg a falon!

„Anyá, nézd!” Dieter rámutatott a festményre.

„Húha! – mondta Anya. – Mostantól bármikor, amikor idejövünk, eszünkbe jut majd, hogyan segített a tehetséged az embereknek.”

Dieter büszke volt arra, hogy az emberek szeretik a festményeit. De még boldogabb volt amiatt, hogy segíthetett másoknak. Örült, hogy meghallgatta az általános konferenciát. ●

* A következő beszéd alapján: A legnagyobb kincs. Liahóna, 2021. nov. 8–10.

Dieter festményeket készített, melyeket eladott, mert segíteni akart az embereknek. Te hogyan segíthetsz másoknak?